

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays
NAROCNINA:

Za Ameriko, celo leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. FIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 96. Thu. April 24th, 1930.

O političnih strankah.

Amerika je svobodna dežela v tem oziru, da daje vsem svojim državljanom pravico, da ob gotovem času volijo skoro vse višje javne uradnike, predsednika, senatorje, poslance, sodnike, državne pravdnike, in enake uradnike. In kakor ljudje volijo, tako vlado imamo.

Ravno tako je tudi s članstvom posameznih političnih strank. Slovenci v Clevelandu in okolici pripadajo že od pamtike, oziroma odkar, so se v Clevelandu poamerikanizirali, v ogromni večini demokratični stranki. In demokratična stranka je v Clevelandu imela od nekdaj svojo največjo zaslombo pri Slovencih.

V 23. vardi ne more biti nihče izvoljen, kdor nima podpore Slovencev. Enako je v 20. in 21. kongresnem distriktu. Ako v teh dveh kongresnih distriktih glasujejo naši ljudje kot en moč proti gotovemu kandidatu, slednji prav gotovo propade. Tudi v drugih ozirih Slovenci mnogo štejejo v političnem življenju.

Zal, da se med nami, ki štejemo do 10,000 državljanov v Clevelandu in okolici, ni tekom let razvilo več političnega talenta, politične zrelosti, da ne bi samo sledili, pač pa tudi zapovedovali, vodili in prednjačili. Imamo sicer nekaj med nami, ki so povzpeli višje na političnem polju, toda ostalim pa manjka poguma ali pa volje, da bi se udeleževali.

V takih okoliščinah smo, da spimo politično spanje ravno tako kot tudi voditelji. Br. Gongwer, vodja demokratične stranke v Clevelandu, a ki se čuti slabega, ostarelega ali zapuščenega v vodstvu, bi moral to nemudoma spoznati, dognati in povzročiti, da stranka dobi drugega za voditelja. Kar smo v zadnjih letih izvajali v Clevelandu za demokrate, je bilo mnogo več delo individualne osebnosti in izvanrednega prizadevanja posameznikov kot pa zasluga voditeljstva.

Demokratska stranka, ki je stranka malih ljudi, ljudi srednjega stanu, v Clevelandu mora na vsak način navzgor. In če ne gre, se mora dognati vzroke zakaj ne. V Massachusetts, Rhode Island, Kentucky, Virginia, vsepovsod, kjer so republikanci imeli zadnje čase večino in vlado, vsepovsod so propadli radi svojega centralizma in prohibicije.

In ali ni čas tudi pri nas v Clevelandu, da demokrati ne samo obdržimo to, kar imamo, pač pa da pridobimo še kaj več. Ne iz osebnih ozirov in vzrokov, pač pa, ker potrebuje mesto Cleveland kot okraj Cuyahoga popolnoma nove vlade in moč, ki ji bodo načeljevali.

Stranka demokratov pa ne samo, da potrebuje novih ljudi v uradih, pač pa potrebuje tudi novega voditeljstva. Prej omenjeni sedanji načelnik demokratične stranke v Clevelandu, Mr. Gongwer, nikakor ni načelnik, ker se je sam postavil. Politični vodja stranke postane človek, katerega izvolijo posamezni voditelji v različnih volivnih okrajih v mestu. Ako ti rečejo besedo, da ga ne želijo več, tedaj vodja preneha biti vodja.

Vprašanje je, ali je vodstvo demokratične stranke v Clevelandu in okraj Cuyahoga danes v uspešnih rokah? Kaj smo dobili, kot demokratje, tekom let, odkar je Mr. Gongwer na čelu stranke? Ali smo napredovali, ali smo nazadovali? Ali želimo več kot imamo, ali naj ostanemo, kjer smo? Ali čutimo važnost položaja, ali se zavedamo javnih zadev in afer, ki se nahajajo pred narodom, in ali je vodstvo stranke zmožno ta vprašanja predložiti narodu v jasni sliki, tako bomo vedeli, zakaj se vrši političen boj z nasprotnikom?

Na vsak način želimo, da se vzbudi med našimi starimi kot med mladimi demokrati v mestu več zanimanja. Ameriška je demokracija, toda samo toliko časa, dokler se narod zanima za svojo vlado. Kakor hitro pade narod v letargijo, tedaj pridejo na površje would-be, usiljeni voditelji, ki dirgajo usodo naroda ne tako kot narod želi, pač pa kot njim bolj prija.

Slovencev v Clevelandu je nas danes dovolj, da lahko spregovorimo precej mogočno besedo, kadar se gre za napredek mesta, kadar se gre za našo korist in upoštevanje. Izobrazite se tudi političnim potom, kajti v pošteni politiki se da marsikaj doseči. Tozadevno bomo od časa do časa v letošnjem času še marsikaj povedali. Če smo za kulturo in napredek povsod, bodimo tudi na političnem polju. Zahtevajmo, ne prosimo vedno!

D O P I S I

Lorain, O.—Po dolgem zimskem počitku narava oživi ter kaže svoje delo v lepoti zelene trate, pisanega cvetja in drevja.

Tudi po mirnem zimskem društvenem življenju je treba, da se malo zbudimo in zgibljemo ter pričnemo agitirati za rast in napredek društva Jutranga Zarja št. 46 Slovenske Dobrodelne Zveze, katere članice smo. Agitacija je prosta za vsakega, zato se potrudite, se

stre, in z lepo besedo pridobite novo članico društvu in Zvezi. Povejte svojim prijateljem in sosedom, kake koristi prejema, ako postane članica S. D. Zveze in obenem našega društva. Povejte jim, da se lahko zavarujejo za svoto \$300 in do in napredek društva Jutranga Zarja št. 46 Slovenske Dobrodelne Zveze, katere članice smo. Agitacija je prosta za vsakega, zato se potrudite, se

16 do 30 leta, kandidatje nad 30 let stari, plačajo \$1.50 pristopnine. V času te kampanje, ki traja do konca avgusta, je posebno agitacija za mladinski oddelček, za katerega se ne vplača nič vpisnine in je prosta zdravniška preiskava.

Organizacija Slovenska Dobrodelna Zveza ljubi mladino in ima lep odsek sportnih iger za odrasli oddelček, da se bolj zanimajo in razvesele pod njenim imenom.

Povejte jim, da je S. D. Zveza domača organizacija države Ohio, v kateri živite. Priporočljiva je slovenskim naselbinam v Ohio, posluje samo v tej državi in ves denarni promet se vrši doma. Posojuje denar na prve vknjižbe za nizke obresti na vaše domove.

Povejte jim, da S. D. Zveza ne pozna nikakih naklad, plačuje starostno podporo in je nepristranska. Nepristranske agitacije so najboljše. Voditelji Slovenske Dobrodelne Zveze pripoznajo, da so vse slovenske podporne organizacije dobre; vsaka ima kako izvanredno koristno stvar, ki ji pomaga do napredka. Ponosni smo lahko, ker imamo glavne tajnika, ki je ob priliki kot gost rekel: "Ne recite samo naša organizacija je dobra — vse so dobre." In ako bi bila samo ena dobra, bi se vsi samo pri eni zavarovali. Zato, vidite, da so besede gl. tajnika P. Kogojca nad vse resnične in odkritosrčne.

Članice društva Jutranga Zarja št. 46 SDZ pripoznajo dobroto naše Zveze, ter se zanimajo zanje in tudi za društvo. Se precej dobro udeležujejo mesečnih sej ter imamo po seji malo zabave, da komaj čakamo, kdaj pride mesec okoli.

Da se pa včasih še z ostalimi prijatelji poveselimo, smo pripravile malo dvorano v Slovenskem Narodnem Domu za soboto 26. aprila, "belo soboto" zvečer. Tisti dan bo lepa prilika za vse one, ki se želijo priključiti za vstop v naše društvo.

Ker žele članice društva vse razveseliti, so pripravile nekaj izvanrednega — kateri bo najbolj gibčen, lahko odnese še nagrado.

Torej pridite vse, ker vas vabijo članice in da se razveselite. Vida Kumšć, tajnica društva št. 46

Cleveland, O.—Pred par dnevi so me zvečer napadli zlikovci na St. Clair Ave., in mi vzeli okrog 8 dolarjev gotovine, žepno nikljeno uro z jermenom in znakom od Moosa, knjižico z naslovi in knjižico od nemškega podpornega društva German Beneficial Union. Knjižica je črna in nosisi moje ime.

Prosimo rojake, če kdo te stvari najde, da jih prinese na moj spodaj označeni naslov, ker vem, da banditje ne bodo obdržali knjižice, ampak so jo vrgli proč. Za imena napadalcev ne vem, toda tistega, ki me je za vrat držal, bom spoznal, kadar ga zopet srečam na cesti.

Joseph Matičič,
1141 E. 66th St.

Cleveland-Newburg, O.—Na stopila je lepa pomlad, ptički že prepevajo svoje spomladne pesmi v vsakovrstnih koncertih. Potokci so zažuboreli in vijolice rado vedno dvigajo svoje glavice iz zemlje, češ, ali je že čas za nas? Minil je post, velikonočni zvonovi so potihnili. Morda pa še komu zvonijo v šumi po glavi, ker marsikateri vidim, kako gre s težko glavo domov. Toda spomladna sapica nam pošilja svoje ostre poljube in bo tudi glave počasi sčistila.

Zadnje nedelje smo zopet slišali dosti lepega petja po radio. Čeprav je program trajal dve uri, pa se nam je zdelo vseeno prekratko. Posebno lepo je pela Miss Koželj, Hojzer trio je izvrstno igral in dopadala se nam je pesmica, s katero nas je očaral g. Banovec — zagorski zvonovi. Nedeljski radio program je bil torej v vseh ozirih uspeh.

Mnogi se vprašujejo, kaj da tako lepo diši po vsem Newburgu. Temu je vzrok dejstvo, da se newburški lovci pripravljajo na piknik za prihodnjo nedeljo. Kakor slišim bodo napravili nekaj takega, kar ni bilo še nikdar na nobenem pikniku. Maršal je poslal svoje čete na vse strani sveta: Eni so šli v Kanado po ribe, drugi v Afriko po jelene in po drugo divjačino. Nekaj jih je bilo poslanih po ohajskih farmah, da prekupijo vsa teleta, v starosti od enega meseca pa do enega leta. Eni imajo nalogo, da polove in postreže vse zajce, ki so ostali še od zadnje jeseni. Tudi tisti zajčki, ki so zadnje sezono fige kazali iz lukenj pridejo sedaj na vrsto. Kdor še ni takih reči jedel, naj pride v nedeljo na piknik, da se prepriča, da resnico pišem.

Ker bo to prvi izlet, vabi Rainbow Hunting & Fishing klub vse svoje prijatelje, da jih obiščejo na ta dan. Posebno so vabljeni člani Euclid Rifle kluba in pa od "Slovenske korenine," da bodo tako vsi trije klubi skupaj. Če

DOGODBICA IZ LASTNEGA OPAZOVANJA

V ameriški Ljubljani na Arrowhead Ave., se je lansko zimo prigodil sledeči slučaj: Bila je ura okrog polnoči, ko me je pot nanesla po tem delu mesta. Na

slabo razsvetljeni ulici opazim par sto metrov pred seboj nek postavo, katere je bila večših velika in na mah zopet majhna. Močno je snežilo in burja od jezera je bila strahovito močna in strupena. Komaj vidna postava se počasi približuje k telefonskemu drogu in se ga oklene. Razdalja med nama je bila vedno manjša in opazil sem, da to ni duh, ampak človek, ki je bil vinsko ginjen. Rešilnega droga je bil bolj vesel kot ribič ujete ribe. Vzravnal se je možak in globoko vzdihnil: "Aha, sedaj te pa imam!" Spoznal sem v njem pristno slovensko dušo, ki si ga je privoščila pošten bokalec v ježen želoec. Možak se počasi otreša snega, pri tem pa pritisne močna burja in mu vzame klobuk z glave. V glavi mi zaroj misel: — Brez klobuka domov ne smem, ker če to storim, bo mislila ljuba žena, da sem pijan.

Prišel se je loč za klobukom, ki je dirjal proč od gospodarja. Rojak je bilo gledal za svojo ubežno lastnino in sam s seboj gođrdnal. Klobuk se ustavi in se vsede sredi ceste, čakajoč gospodarja, da ga spoštljivo dvigne. Rojak stoje in držeč se droga počasi popuša z rokami in se previdno zapraši proti klobuku. Veter med tem podpiha z nasprotni strani, dvigne klobuk in ga po snegu vrti v smeri, kjer je rojak poprej stal. Rojak se dvigne in na mesto, kjer se je prej klobuk ustavil, se spoddakne, nakar se nanovo zapraši za njim, hoteč ga ujeti. Klobuk se zopet dvigne in raja okrog svojega gospodarja. Gospodar ga pride zmerjati, naposled kleti, toda klobuček le raja okrog njegove glave. Spomnil se je, da osornost

(Lea Faturjeva)

BREZ STREHE

"Odpovedano?!" Lipička strmi v mlado, lepo zalito vdovo, ki poganja njo, mater petero otrok, z možem in staro matero na cesto. Iz vdrlih oči se ji vlije solza po vsem licu, roke sklene in prosi: "Gospa, usmilite se! Saj veste, pet jih je in vsi so majhni — in... In mož ima malo za služka in mati so stari... Kje bomo dobili stanovanje?"

Vdova gospodinja se zasmeje kruto: "Kaj meni to mar? Dobim stranko, ki bo preslikala, dela nova tla in plačevala šestkrat toliko kakor vi. Zakaj pa imate otroke? Zakaj pa redite staro mater? Če ne dobite stanovanja, boste pač na cesti..."

Je kje kaka pika za poravnat, da se pogliha in vse dobro poplakne.

In oni, ki niso v teh treh klubih, naj se nikar ne boje priti na piknik, ker ne bo noben ustrelen. Kakor se sliši, bodo vsi jagri že v soboto vse patrone postrellili. Torej kdor misli, da so ti klubi nevarni, naj bo le brez skrbi.

Kdor si torej po dolgi zimi želi zdravo in veselo zabavo, naj pride v nedeljo na Goriškove farme na Green Rd. v Randall. V slučaju slabega vremena je dosti strehe, da se ne bomo močili. Pozdrav vsem čitateljem Ameriške Domovine.

Mrs. John Kic

Cleveland, O.—Odkar poslušam slovenske radio programe, se mi je še najbolj dopadla Špek-kova godba in pa zadnje nedeljo petje društva Zvon. Najbolj se mi je dopadla pesem "Potrkani ples." Rada bi jo še slišala. Rada bi jo še slišala od Ljubljancov na Belo nedeljo. — Pozdrav. Naročnica.

ni nikjer dobra in, ga prične ljubko klicati in vabiti: "Klobuček, pojdi sem, pojdi sem, jaz sem tukaj in tudi plačal sem te."

Klobuček pa le ni ubogal in se ni zmenil za vljudo gospodarjevo vabo. Igral se je s snežinkami in skakal po cesti sem in tja. Rojak se zopet splašuje od droga in čaka ugodne prilike, kdaj bo njegov klobuček zaplesal okrog droga. Čaka in čaka in želja se mu je izpolnila. Klobuk poskaklja in rojak, hop na njega z vsem životom, rekoč: "Nak, hudič, ne boš mi več ušel!" Močno ga zagrabi, se počasi in previdno okrene ter sede in pritisne klobuk na glavo tako močno, da so se ušesa v njem vtopila. "Klobuček je moj, zdaj pa s združenimi močmi gremo domov," si je mislil srečni rojak.

Volja je postala dejstvo in med lovom za klobukom so se rojaku tudi vinski duhovi nekoliko razkadili. Mene je pričelo pri opazovanju zebsti, čeprav je bila ta borba interesantna. Hitrih korakov sem jo odkuril naprej po cesti.

Kdo je bil ta rojak, ne vem, in če bi ga poznal, bi mi čestital kot hrabremu junaku in pa vztrajnemu borcu za uničevanje alkohola. Mnogo takih, pa ne bi bilo nobenega vsiljevanja prohibicijskih zakonov in tudi ne nikakih suhačev, kajti taki rojaki bi lahko v kratkem času uničili sami alkohol, brez suhačev in državne kontrole. Namesto podpirati suhače, naj bi se dalo tem borcem denar na razpolago in Amerika bi bila danes popolnoma suha. Ne štejemo tega v zlo nikomur, ker tudi to je svojevrstna borba za obstanek, že ne za drugo, vsaj zato, kako po konci stati in po dveh nogah hoditi.

Ješko Penko, opazovalec in zastopnik Ameriške Domovine.

okoli znancev in neznancev, da bi kaj dobila, najmanjšo luknjico bi sprejela z veseljem, da bi bili le otroci pod streho. "Vložil rekurs," so svetovali možu prijatelji. Zategnilo je za četrt leta. Potem odlok: "Morate iz hiše!" Gospodinja je imela advokata.

"Z otroki?" Nasmehnili so se hišni posestniki. "In koliko morete plačati?" Za malo luknjo bi bilo treba dati mesečno več, kakor je zaslužil Lipič.

"Baraka..." je zašepetala Lipička možu. Ogledala sta si one divje, raztrgane like barak ob vodah in zidovih, pod drevesi in po kotih. Ob vodi pod dvema košatima kostanjema je zabil Lipič par kolov in narval deske, ki mu jih je prepusil delavec, ki je bil zrušil svojo barako, ker si je bil pomagal do stanovanja druge. Že so nosili revno pohištvo iz revnega stanovanja, že se je zbirala megla in se je naznanjal dež. "Vse bo moko že prvi dan!" je vzdihovala Lipička in pokrivala s pliantami, ki so jih prinašale sosedne barakarice. Može so pomagali Lipiču, revež revežu. Zalostno so gledali mimoidoči pohištvo na dežju, novo barako, v katere bo lil na vseh krajih dež, v kateri bo splesnilo in se pokončalo vse; pečica se ni mogla navaditi na bivanje na prostem in je nagajala in se kadila, da so morali iti v sosedno barako, kjer so dobili otroci malo tople kave.

Okoli nove barake so se zbrali zvečer vsi barakarji. Resno so jo ogledovali od vseh strani in podvomili: bo vzdržala to zimo?

Pogled vseh je splovail na hiše, zidane in trdne, ponosne in košate, ki se rogajo ubogim barakam, na ljudi, ki pravijo: "Že niso plačevali, pa so morali ven."

OLJNA POLJA V ZED. DRŽAVAH

Kolikor se je moglo natančno dognati, lastujejo Zedinjene države do 25,000,000 akrov zemlje, v katerih se nahajajo olje, ali petroleje. Seve je še veliko tega oljnega polja, kjer se sploh še ni pričelo vrtati. V Zedinjenih državah je danes do 7000 raznih družb, ki se pečajo s pridobivanjem olja. Kakor je iz tega razvidno, Zedinjene države ne bodo še tako kmalu izčrpane v svojem naravnem bogastvu.

NARODNA (Poldi Leskovec.)

Na njivi kraj gozda fant orje in pesem si žvižga vesel.

Kaj ne bi bil židane volje! Sinoči je k ljubici šel —

Ljubezen mu dekle je dala in šopek zelen za spomin.

Ljubezen je v duši ostala, za klobukom duhti rožmarin.

V dolinci pa očka hčer krega in mamca se ježno drži...

Pod oknom pohojena travca in dekle ima solzne oči.

DOLŽNOST

podjetja je, da izvrši in preskrbi vse, kar mu je naročeno. Vestna in točna postrežba sta dve glavni stvari pri našem pogrebnem zavodu. Obrnite se na nas s zaupanjem in mi bomo vse izvršili v najlepšem redu.

Louis L. Ferfolia

SLOVENSKI POGREBNIK

3515 East 81st St.

Tel. Michigan 7420

V NEWBURGU

(Dalje prihodnjič)

Če verjamete, al' pa ne...

Lončar Matevž pripoveduje, kako sta šla s sinom na božjo pot:

"Ravno na male kavke dan zjutraj je bilo, ko sva se s fantom odpravljala z domi, vajste, na božjo pot na Urbasovo goro sva se bila obljubila, po poti sva mislila pa še kaj loncev spečati, labor in latvie.

Kdor še naj hodil, ne vaj, kako daleč de je Urbasova gora. Tri dni smo hodili: jest en dan, fant en dan, pa liseč en dan. Pri demno na goro, se oglasimo pri materi županji. Vprašamo, če ne bi hoteli konja čez noč.

"Zekaj de ne," so dejali mati županja, "kar v hlev ga denite." Pa sva dajla liseca v hlev, s fantom sva šla pa na dile. Pa komaj sem se vlegel, sem že spal, vajste, sva bila s fantom jaku trudna.

Zjutraj zaslišim neko štrbavanje, se mi je že bel dan zaspaval. Lejte nu, vstati bo čas. "Fant, sliši, zori se, zori!"

"Oče, kam se bom zrl, ki je sama gola dila."

"Dan se zori, dan, vstani!" O pretetu ne bodi! Fant se praska in pravi:

"Jest sem na eni sami slamci ležal, pa me vse kosti bolijo, kako morejo šele vase boleti kosti, ki ste na cajlem kupu ležali."

Vstala sva, da greva k maši. Šla sva v cerkev ranku skozi ogrado.

"Lej, lej fant, zedajla sva jo," sem dejal. "Pri nas imajo domaći gaspud trikrat taku dolgo mašo, tukaj se pa kar trije gaspudje napravljajo. Vsak bo nekaj opravil, pa bo maša ven."

Zdej požvenkja in vsi trije pridejo, drug za drugim. Pa dosti so imeli opraviti, prednu so starega gaspada k oltarju spravili.

"Ej," sem reku, "to je pa ranku napek, gaspud ne vidi dobro, svetiti mu morajo, pa še s pristom kazati."

Netu pride še ena krola, rdeča v bajli srcaji pa z dolgo palico v roki. Kogar je dregnilu pod nos, pa mu je bil krajevar dolžan in kar v lonček ga je moral spustiti.

"Fantek," sem dejal, "nema-ra sva midva tudi kaj dolžna. Bajživa, prej pa pejva se pogledat, kje neki taku škripljejo."

Greva, prideva konci cerkve ranku na šupo in kaj mislite: aden je polajnu grizu, aden je pleče drgnil, aden je mesengaste klobase jedel, aden je pa žlice zbiral, pa nobena ni bila ta prava. Gosli so goslane, trobente so trobile, orglje so orgljale, baš je pa renčal.

Od maše greva s fantom spelk materi županji.

"Ali bosta kaj južinala?" nam ju povprašajo mati županja.

"I lejte, kajpek!"

"Ali bi sesedenega mlajka?"

"Dajet ga nu!"

Sesedeni mlajku sva snajdla, pa sva še gledala.

"Ali bi ga še?"

"Prinesite ga nu še eno latvieco."

Mati županja prinesejo še eno latvieco, pa je fantek še zmerom gledal.

"Ej," sem dejal, "mlajku je dobru, še bi jedel, pa rajši ne, me vre zdaj skrbi, kako bom prišel na konja."

Vajste, težku je šlu na konja. Dvakrat sem poskušal, pa sem vselej nezaj telebnil.

"Tristo svetnikov pomagaj, de pridem na konja!" Se zaletim, pa sem bil na konju.

(Dr. Leon Brunčko)

KRIŽI IN TEŽAVE

Se danes se je morala Režika prisrčno smejati, ko ji je spomin na pretekle dni pričaral pred oči take in podobne prizore. Njeno srce je bilo še mirno, niti pri Tonetovem imenu ni jeknilo.

Kakor v slutnji novih, pretresujočih dogodkov je Režika utopila obraz med svoje duhteče cvetje na oknu. Med tem je bilo že davno prenehalo zvonjenje pri domači cerkvi in njenih okoliških tovarišicah. Tudi od Puščave sem ni bilo več čuti potrkovanja. Sveta tišina je zavladala okrog in okrog. Le tu pa tam se je oglasil kak vaški pes in so sed mu je odgovarjal.

Milijoni zvezdik so svetili na kristalno čistem nebu. Tam na vzhodu so se pojavili prvi srebrni žarki vzhajajoče lune. Od daleč so pritajeno priplavali glasovi petja vasujočih fantov in spet utihnili. Tam na levo, iz smeri proti Pečnjaku je nekdo zavriskal. Sicer je vse tiho. Bližala se je polnoč.

Režika je še enkrat poljubila svoje rože, razpletla svoje bujne lase, da so se ji v gostih valovih vsuli po mehkih, belih plečih in hrbtu. S prožnim skokom se je zavihtela pod odejo in čez malo minut nato spala spanje, kakršno daje sveža mladost in čista vest.

Tako ni čula, kako so fantovske popevke prihajale vedno bližje. Po daljšem odmoru pa je naenkrat zavnelo tik pred njenim oknom, najprej tiho, nato pa vedno glasneje: "Je pa davi slanca padla."

Režika se je prebudila in poslušnila. Petje je bilo lepo in ubrano. Baš to pesem je imela zelo rada.

Zadnja kitica je odzvenela v noč in Režika je pogledala na okno. Kakor po dnevi je bilo svetlo, mesec je bil posrebrnil hrib in dol. Že je mislila, da je konec podoknic, ko zadoni močno in prešerno:

"Odpiraj, dekle, kamrico, saj veš mojo navadico..."

To pa Režiki ni ugajalo več. Nevoljno je vstala, se površno oblekla ter stopila k oknu. Skriti za zavesami in rožami je skušala razbrati, komu se ima zahvaliti za prekinjenje svojega počitka, in če je med vasovalci tudi Grabnarjev Tone. Čeprav je bilo razločno videti vse postavne, Toneta ni pri njih zasledila. To jo je potolažilo, kajti on bi te zadnje pesmi gotovo ne bil pripustil.

Se enkrat je prenehalo petje, potem pa je začel prijeten bariton:

"Kaj maram sem sam, tri ljubce imam..."

Režika je razburjeno hitela, da si uredi lase, ko se odpro vrata njene sobe in vstopi, odeta v črno obleko, njena gostiteljica z vsemi znaki jeze in ogorčenja. "Kaj takega!" je krillila z rokami. "Kaj praviš, Režika, to je pa že od sile! Ali naj jih spodim?"

"Sama opraviš to in na način, da jih bo minilo vse veselje. Saj veste, kar sva se bili že zadnjič zmenili. To bo gotovo zagleglo, kaj ne, tetica?"

"Oh, da, izvrstno! Kar začniva! Ali jim nabrusiva pete!" Je že boljše razpoloženje prijateljice, starka in odhitela. Trenotek nato se je vrnila z dolgimi belimi rjuhami, veliko bučo ter svečami, tako da se Režika kar ni mogla ubraniti smehu, čudeča se, odkod je šinila že osiveli ženi taka zbežljivost in revmatične, otečene noge. In takoj sta šli na delo.

Režika je v bučo od zgoraj izdoblila dve veliki okrogli luknji, dalje pod temi pa napravila še eno povprečno ter odstranila se-

me. Ko je pritrdila znotraj deščice in postavila nanjo tri svečke, je te svečke prižgala, nateknila bučo trdno na dolg lopar iz domače krušne peči ter ogrnila najprej vso to pripravo, potem pa še bebo v belo rjuho, segajočo do tal.

"Kje imate mački?"

"Na peči spita. Le bodi brez skrbi! Takoj bo vse v redu!"

Kmalu nato sta se, tiho in oprežno kakor dve tatitci, plazili Režika in starka po stopnicah dol v vežo. Starka je držala pod vsako pazduho eno mačko in tiho vabila k sebi Sultana. Prišedši na prosto, sta počenili pri vrhu za plotom. Luna se je bila baš skrla za megli in med svetlobo se je odražala od tal. Vasovalci so načeli ono:

"Ti si urce zamudila, ko gorelo je srce..."

Režika se je začela čepe pomikati za plotom proti fantom, ogrnjeno strašilo pred seboj. Čim bliže je prihajala k ponočnjakom, tem bolj se je vzravnavala in rastla. Obrnila je sedaj proti dotični strani tudi obraz buče, da so divje zažarele pošastne oči in se zarežala njena usta, kakor bi se bil sam hudobec plazil okoli vrta. Vedno višje je vstajala grozna prikazen, vedno višje je rastla njena strašna glava z gorečimi očmi in ustni. Že je bila pošast za glavo višja kakor človek, zdaj že za dve in še dalje je rastla, kakor da bi se hotela povzpeti do zvezd. Pri tem pa se je oglasilo v bližini mozeg pretresujoče mijavkanje in cviljenje, pes je tulil — bilo je, kakor da so se peklenške sile spustile nad prestrašene mladeniče.

"Bežimo!" je zavpil najbližji med njimi. Opotekajoč se in s tresočo roko je pokazal na pošastno prikazen, ki se je zibala tja proti njim. Kakor bi trenil, je prenehalo petje. Prestrašeni so zbežali vasovalci po hribu nizdol. Njihovo glasno, zbegano cepetanje je rezalo tihi nočni mir. Luna je radovedno sunila od sebe vsiljivi oblak in široko zakremžila svoj dobrohotni obraz, videča, kako so jo fantje junaško brisali pred mrtvaškim strašilom. Šele pri prvih trških hišah je najpogumnejši med vasovalci obstal, se obrnil proti hišici na hribu, obložil usta z dlanmi in zaklical: "Auf biks."

2.

Drugi dan je bila šentlovenska dolina že na vsežgodaj pokonci. Od vseh strani zelenega Pohorja so prihajali romarji v Puščavo, deloma peš, deloma z vozovi in koleslji.

Slavnostno praznično razpoloženje je vladalo pri vseh, zlasti pri onih, ki so prihajali z vrha Pohorja, z visoko ležečih hribovskih naselbin, ali pa iz Podravja ali celo iz solčne Prlekije. Poznalo se jim je, da pomeni to romanje za nje izreden dogodek. Sorodniki, živeči daleč narazen, so si dali za danes v Puščavi sestanek, pa tudi za marsikak še mlad parček je božja pot semkaj edina možnost, da se porazgovori in okrepeča v svoji ljubezni.

Tam spodaj okrog cerkve na trati, na obzidju, na gričku Sv. Ane, desno od potoka se je gnetla nebrojna množica ljudstva, romarjev in beračev, trgovcev in mešetarjev, duhovnikov in posvetnjakov. Vsakih pet korakov si tretil na prosjaka. Ta je bil slep, drugi pohabljen, tretji je kazal svoje gole rane, četrti spet je gonil lajno.

Med običajno jeremijado neštevilnih beračev, pristnih in našemljenih, se je mešal trušč trgovcev. Sotor za sotorom, stojnica za stojnico, so se stiskali na malo obsežnem prostoru puščavske kotline. Vsak je skušal prevpiti svojega sosedo in prehvaliti svoje blago. Medičarji so prodajali svojo sladko pijačo in čeprav je med ljudstvom razširjena domneva, da jim kača meša v sodu pijačo, so imeli vendar polne roke dela. Tu je nekdo s povzdignjenim glasom ponujal "klobasice od rejne prasice," češ, "zdaj so vroče, kdo jih še ho-

če?" Tam spet je prodajalec na vse pretege hvalil svoje čudodelne podobice z Višarij, Brezja in Lurda ter škapulirje z molki in molitveniki. Zgoraj na cesti je lastnik "največjega svetovnega panorptika" vabil od vseh čudes že itak razpaljeno "slavno" občinstvo, naj si ogleda pri njem damo z ribjim truplom, edina prava siamska dvojčka, nadalje pristno indijsko čarovnico na evropskih tleh. Nad vsem tem pa se je zibalo potrkavanje zvonov ter petje iz natrpano polne cerkve. Zdaj pa zdaj so prinesli iz nje kako onesveščeno starko ali mladenko ter jo škropili z blagoslovljeno vodo, dokler ni prišla k zavesti.

Tudi Režika je bila med romarji. Ko je opravila svojo pobožnost, se je skozi gnečo odpravila na prosto. Niti slutila ni, da ji je sledil Tone, ki je tudi v cerkvi ves čas stal v njeni neposredni bližini.

(Dalje sledi)

DNEVNE VESTI

Tudi zvezni zapori niso nič boljši

Washington, 22. aprila. Položaj v zveznih zaporih ni nič boljši kot pa v državnih zaporih, tako se je izjavil vrhovni nadzornik zveznih ječ. Enake katastrofe in nemiri, kot so se pripetili v Ohio in drugod v državnih zaporih, se lahko vsak čas pripetijo tudi v zveznih ječah. Superintendent Bates je danes izdal javnosti, da se nahaja danes v zveznih zaporih nad 12.000 kazencev, dasi imajo ti zapori le za 6800 jetnikov prostora, a nadaljnjih 13.000 zveznih kazencev pa mora zvezna vlada vzdrževati v okrajnih, mestnih in državnih zaporih.

Mestni manager v Cincinnatiju se odpovedal

Cincinnati, Ohio, 23. aprila. Col. C. O. Sherrill, bivši adjutant predsednika Coolidge, prvi mestni manager tega mesta, ki je upravljal ta urad štiri leta in pol, se je odpovedal včeraj svojemu uradu. Sprejel bo mesto podpredsednika The Kroger Co. Kot mestni manager je dobival \$25.000 letne plače, v novem uradu pa bo imel najmanj \$35.000.

Težko obsojeni komunisti v New Yorku

New York, 22. aprila. Wm. Foster, vodja komunističnega gibanja v Ameriki in njegovi pomočniki, Israel Amster iz Clevelanda ter Robert Minor so bili obsojeni od 6 mesecev do treh leti ječe radi komunističnih izgedov dne 6. marca.

Umrli sinko

Družini Frank Zupančič Jr., ki ima restavrant na 3859 Superior Ave., je umrl sinček Frank star 2 meseca. Naše iskreno sožalje

* V Berlinu je umrl sodnijski tolmač, Emil Krebs, ki je govoril 45 različnih jezikov.

MALI OGLASI

Naznanilo

Članom dr. Slovenski Dom št. 6 S. D. Z. se naznanja, da se gotovo udeležijo izvanredne seje dne 24. aprila, ob 7. uri zvečer v Slov. društvenem domu na Reher Ave. v Euclid, O. Bratski pozdrav, L. Seme.

Dve sobi

se oddasta za fante, s hrano ali brez. Pripravno za pečlarje. 1143 Norwood Rd.

Lena prilika

Zamenja se hiša za eno družino, skoro nova, za posestvo v stari domovini, na Dolenjskem ali spodnjem štajerskem. Za naslov se pozve v uradu tega lista. (98)

V najem

se dajo tri sobe družini zastoj, samo da bi varovala otroke. Pozve se po 3. uri pop. na 704 E. 162nd St. (97)

Pozor!

Proda se cela hišna oprema za tri sobe. Rabljena je bila samo devet mesecev, vse v najboljšem stanju. Cena je zelo nizka. Proda se takoj. Zglasite se pri John Turk, 15831 Trafalgar Ave., Collinwood ali pozvejte pri Frank Tekautz, 6515 Edna Ave. (97)

Lot naprodaj

49x125, na McCracken Rd., Garfield Heights. Proda se poceni, ali pa zamenja za radio, piano ali za avtomobil. Pozve se na 1022 E. 70th St. (96)

Naprodaj je

hiša na 1128 E. 66th St., za dve družini, moderna, ima 6 sob, kopalnice spodaj, 5 sob in kopalnice zgoraj. Garaža za dva avtomobila, velik lot. Vprašajte zgoraj ali pa na 1105 E. 148th St. (96)

Prave klobase!

Kdor hoče prave kranjske klobase, mesene, domače šunke in prave domače želodce, naj pride k

Matiju Križmanu

na 6030 St. Clair Ave., zraven šornovega restavrantu, zadaj. Se toplo priporočam vsem svojim prijateljem in tudi vsem Ribničanom, Gorenjcem in Kraševcem. (Thurs.X.)

SE NI TREBA

nič ženirati. Le pridite veseli v našo trgovino. Je ravno taka postrežba kot pri tujcih, cene so pa zelo zmerne. Se vam priporočam M. VRANEŽA 17105 Grovewood Ave. (Thu.)

Slovenska mesnica

največja v Clevelandu, kjer lahko kupite meso veliko ceneje kot kje drugje. Najfinejša svinsko meso, klobase, šunke, plečeta in kar poželite. Vedno sveže, točna postrežba rojakom in nizke cene. Se priporočam

Martin Frank

St. Clair Market stojnica 18—20. (Thu.)

PRVI SLOVENSKI PLUMBER

J. MOHAR

6521 ST. CLAIR AVE.

Če hočete delo poceni in pošteno, pokličite mene. Randolph 5188 (Thu. F.)

SUKNJE! SUKNJE!

Fine in trpežne spomladanske suknje za žene in dekleta, najnovejše mode, št. 13 do 54, dobite pri nas za samo

\$19.50 IN DO \$35.00

Za veliko slabše suknje morate plačati drugje \$25.00 do \$50.00

Zakaj bi denar proč metali, če lahko pri nas veliko boljše blago in cenejše dobite? Pridite in prepričajte se sami.

Vam se priporočam

Benno B. Leustig

6424 ST. CLAIR AVE.

Nasproti Slovenskega Narodnega Doma

ENDicott 2252

ENDicott 2252

KREMZAR FURNITURE

6108 St. Clair Ave.

IMAMO ZASTOPSTVO SAMO ZA VICTOR RADIO IN VICTOR PLOŠČE

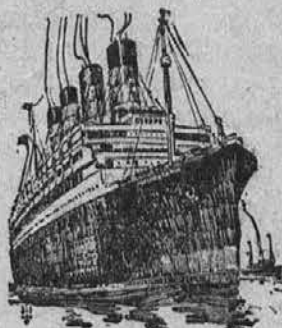
V JUGOSLAVIJO

Obišcite staro domovino in se pridružite velikemu izletu, katerega priredi IZLETNI URAD

S.N.P.J.

Izletniki bodo zapustili New York (via Cherbourg) na dveh največjih CUNARD-VIH BRZOPARNIKIH

AQUITANIA MAURETANIA
28. maja 28. junija

Na poti boste tudi lahko videli Pariz. Izletnike bodo spremljali izkušeni vodniki, kateri bodo skrbeli za vašo prtljago, potni list itd., in preskrbeli vam bodo dovolj zabave, ko se boste nahajali na parniku. — LEPE ČISTE KABINE, IZVRSTNA HRANA IN VLJUDNA POSTREŽBA.

Za nadaljna pojasnila se zglasite pri

John L. Mihelich Co.

6419 ST. CLAIR AVENUE
CLEVELAND, OHIO

Cunard Line

1022 CHESTER AVENUE
CLEVELAND, OHIO

A. J. Budnick & Co.

ZANESLJIVI PLUMBERJI

Se priporočamo stari in novim odjemalcem za vsakovrstna plumberska dela, za napeljavno kurjave, kopanje kanalov in enako.

Točna postrežba! Zmerne cene!

6707 St. Clair Ave.

Tel. Randolph 3289

Stanovanje telefon: KEmore 0298-M (Thu. F.)

GRDINA'S SHOPPE

Popolna zaloga oblik in vse opreme za nove in stare družice

Beauty Parlor

Vedno najmodernejši ženski klobuki.

Trgovina zaprti vsako sredo pop. akcij vsake leto.

6111 ST. CLAIR AVE.

HENDERSON 7112 (M. Thu. S.)

WILLOW FARMS DAIRY

1172 Norwood Rd.

MLEKO, SMETANA, SIR,

SUROVO MASLO

za dobro postrežbo, pokličite

Florida 4312-J (Thurs.x)

VABILO

NA

banket in plesno veselico

katero priredi

DRUŠTVO LIPA, ŠT. 129 S. N. P. J.

v spomin 20-letnice društvenega obstanka

V SOBOTO, DNE 26. APRILA, 1930

V SLOV. NAR. DOMU, 6409 ST. CLAIR AVE.

Čenjeni rojaki in rojakinje, vabljeni ste, da se udeležite Lipovega proslavljanja. Za snuba grla, za lačne želodce in za plesalželje bo skrbel za to izvoljeni odbor. Nasvidenje 26. aprila.

Jos. Demshar in Sin

STAVBENIKA

548 E. 123rd St.

EDdy 1693-R.

Blizu se pomlad in čas za gradnjo novih hiš. Mi vam postavimo hišo na lot, samo ako imate lot plačan in vam tudi preskrbimo denar. Priporočamo se tudi za vsako popravilo, naj bo delo veliko ali majhno. Cene so zmerne in točna postrežba.

Pokličite nas: EDDY 1693-R

SAMO ZA EN LAS

Spisal GABARIOU
za "Ameriško Domovino"
A. SABEC.

Toda napori in muke, ki jih je preстал bebec zadnje pol ure, so bile preveč za njegove duševne moči. Zdaj je mesto odgovora izbruhnil v bebasti smeh, na kar ga je nenadoma napadla božjast: zgrudil se je na tla, tuleč in kričeč, in odnesti so ga morali iz koče.

Državni pravdnik je vstal, sicer zelo razburjen in bleđ, toda odločen, kaj mu je storiti. Državni odvetnik ga je natihem vprašal, kaj misli zdaj storiti, na kar mu je pravdnik odgovoril:

"Vložil bom obtožbo."

"Kaj?"

"Kaj pa mi preostane drugega v mojem položaju? Bog mi je priča, da sem storil vse, da bi se ovrгла izjava tega idijota, toda zaman."

"In zdaj?"

"Zdaj ne smem odlašati. Ko je podal te izpovedi, je bilo navzočih najmanj deset prič. Moja čast je na kocki. Zda j mi preostane samo to, da dokažem ali krivdo, ali pa nedolžnost moža, ki ga Kokolo obdolžuje."

Nato je stopil k postelji, na kateri je ležal grof, in vprašal:

"Ali boste tako dobri, gospod grof, ter mi povedali, kako stojite z gospodom Boiskoranom?"

"Ali je mogoče, gospod," je rekel grof, "da verjamete besedam tega bebeca?"

"Jaz ne verjamem ničesar," je odvrnil Galpin. "Moja dolžnost je, prodreti resnici do dna, in to bom storil."

"Toda zdravnik vam je vendar povedal, v kakšnem stanju je bebecova pamet."

"Gospod grof, prosim vas, pustite to in odgovorite na moje vprašanje."

Grofa je to ujezilo, vendar je odgovoril:

"Moji odnošaji z gospodom Boiskoranom niso niti prijateljski, niti sovražni; midva sploh nisva imela nikakih stikov."

"Jaz sem pa slišal, da živita v slabih medsebojnih odnošajih."

"V nobenih odnošajih. Jaz ne zapustim nikoli Valpinsona, gospod Boiskoran pa prebije devet mesecev v letu v Parizu. On ni bil nikoli v moji hiši, jaz nikoli v njegovi."

"Toda slišali so vas, da ste govorili o njem v neprijateljskem tonu."

"To je lahko mogoče. Midva nisva niti enake starosti, niti nimava istih nazorov. On je mlad, jaz sem star. On ljubi Pariz in svet, meni ugaja mirno življenje in lov. Jaz sem legitimist, on je bil rojalist in zdaj je republikanec. Jaz verujem, da samo potomci naših starih kraljev rešijo deželo, on pa je prepričan, da leži sreča Francije samo v republikanski vladavini."

Ranjenec je utrujen nekoliko premolknil, potem pa nadaljeval:

"Toda dva moža sta si lahko nasprotna in sovražna, pa se kljub temu medsebojno spoštujeta. Gospod Boiskoran je pošteni; v vojni je zvesto izpolnil svojo dolžnost; boril se je hrabro in bil je tudi ranjen."

Državni pravdnik Galpin si je skrbno in patančno zabeležil te odgovore. Ko je to storil, je nadaljeval:

"Toda moje vprašanje se ne nanaša samo na politično nazorje; vidva sta imela tudi osebnostne nesporazume."

"O, ti niso važni."

"Gospod, prosim, imejte pred očmi, da vas vprašujem v imenu zakona."

"Najini posestvi ležita drugo tik drugega. Vmes so mejniki, ki so bili vedno predmet zdražbe."

Državni pravdnik je zmalz

glavo in rekel:

"Toda to niso edine težave, ki sta jih imela medsebojni. Vsakdo v okraju ve, da sta imela že velike nesporazume."

Grof Klavdij je prišel v zadrego.

"Res je: včasih nisva drug na drugemu izbirala besed. Gospod Boiskoran ima dvojne lovske psov, ki sta se ponovno odtrgala z verig in lovila po mojih loviščih. Ne morete si predstavljati, koliko divjačine sta mi uničila."

"Natančno tako. In nekega dne ste se sestali z Boiskoranom ter ga posvarili, naj pazi na svoja psa, sicer ju boste vi ustrelili, če ju dobite v svojem revirju."

"Priznati moram, da sem bil takrat zelo jezen in razburjen. Toda bil sem v zmoti, tisočkrat v zmoti, in zagrozil sem —"

"To je, vidite. Oba sta bila oborožena. Drug drugemu sta grozila. On je celo pomeril na vas. Nikar tega ne zanikajte. Več ljudi je to videlo in jaz vem, ker mi je to sam Boiskoran pravil."

V.

V vsem okraju ni bilo niti enega človeka, ki bi ne vedel, kako strašni boleznii je podvržn Kokolo, in vsakdo je tudi vedel, da bi bilo brez vsega haska, poskušati mu pomagati. Zato sta ga tudi ona dva moža, ki sta ga odnesla iz koče, enostavno položila na kup mokre slame ter odhitela naglo nazaj, da jima ne uide ničesar od tega, kar se v koči govori in dogaja.

Vsako v okraju je že slišal o preprih med grofom Klavdijem in Boiskoranom. Dalje je bilo tudi vsakemu znano, da je vse te prepire izzval grof, ki pa se je koncem koncev vedno skesano umaknil. Torej, ali bi bilo čudno, če bi končno Boiskorana mišila potrpežljivost in bi se masčeval nad človekom, katerega je moral sovražiti ter se ga hkrati bati?

"Ampak tega gospod Boiskoran vendar ne bi storil," so rekli kmetje.

Nato so pričeli ugibati o vseh mogočih okoliščinah. Ustvarile so se skupine, in kmalu so dva moža in ena žena izjavili, da bi se začudil svet, če bi povedali to, kar vedo. Vse je pričelo siliti vanje, naj povedo, kar vedo, ti pa so, seve, to previdno odklonili. Toda zdaj so že preveč povedali. Hočeš, nočeš, so morali

v kočo, kjer je baš v tistem trenutku gospod Galpin izpraševal grofa Klavdija. Razburjen in množica je delala tak ropot, da je prestrašeni župan, gospod Senšal, naglo stopil proti vratom pogledat, kaj je.

"Kaj pa je spet zdaj?" je vprašal.

"Tukaj so nove priče," so odvrnili kmetje. "Privredli smo vam tri nove priče."

"Župan se je obrnil od vrat nazaj v kočo in ko se je prej pomembno spogledal z državnim odvetnikom Daubigeonom, je rekel državnemu pravdniku:

"Gospod, kmetje pravijo, da imajo tukaj nove priče."

"Najin razgovor bova midva drugič nadaljevala," je rekel državni pravdnik grofu, na kar se je obrnil k županu in dejal:

"Prosim naj vstopijo te priče, toda posamezno."

Prvi, ki je vstopil, je bil sin edinec nekega dobrostoječega posestnika v vasi Breši, po imenu Ribot. Bil je to mlad, morda petindvajsetleten človek, širokopleč, z majhno glavo in nizkim čelom. Dvajset milj daleč na okoli je šel o njem glas kot o lepem fantu, ki mu ne more nobena izbegniti, kateri nastavi svoje zanjke, na kateri sloves je bil fant zelo ponosen.

Ko ga je vprašal najprej po krstnem imenu, priimku in starosti, je gospod Galpin dejal:

"Nu, torej kaj veste vi?"

Mladi mož se je ponosno in samozavestno vzravnaval in v pozici, kateri so se vsi navzoči zasmajali, je odgovoril:

"One noči sem bil zunaj po nekem svojem zasebnem opravku. Bil sem na oni strani Boiskoranovega gradu. Nekdo me je namreč pričakoval, jaz pa sem se nekoliko zakesnil — veste, imel sem sestanek — zato sem jo mahnil kar preko močvirja. Vedel sem sicer, da je zadnje dni dež napolnil vse jarko z vodo, ampak če gre človek po tako važnih opravkih, kakor jaz, zna že najti svojo pot."

podrobnosti

"Prosim, prihranite nam te podrobnosti," je rekel državni pravdnik-leđeno. Lepi fant je bil vsled tega prekinjenja bolj presenečen, kakor užaljen in je nadaljeval:

"Nu, prav, kakorže lite. Torej bilo je nekako ob osmih zvečer ali morda malo pozneje, ko sem dospel do seillskega močvirja. Močvirje je bilo zalito in voda je stala dva palca nad kameni kanala. Baš sem se pričel v mislih vpraševati, kako naj pridem čez, ne da bi si zmočil obleko, ko sem zagledal gospoda Boiskorana prihajati z one strani proti meni."

"Ali ste gotovi, da je bil on?"

"Popolnoma gotov. Saj sem govoril z njim. Ne da bi se pomisljal, je potegnil hlačnice na

vzgor, na kar jih je zatlačil za golenice svojih škornjev ter pričel korakati naravnost preko vode na to stran. Baš takrat me je ugledal, in kakor se je zdelo, je bil presenečen. Prav tako pa sem bil presenečen tudi jaz. 'Kaj ste vi, gospod?' sem dejal. On je odvrnil: 'Da, obiskati moram nekoga v Breši.' 'Ampak čudno pot ste si izbrali.' On se je zasmejal: 'Nisem vedel, da je močvirje preplavljeno,' je rekel, 'in mislil sem, da bi se dalo morda spotoma ustreliti tudi par ključačev.' Ko je to rekel, mi je pokazal puško. Takrat nisem pri vsem tem videl ničesar izrednega, toda zdaj, ko se je vse to prigodilo, mi da ta stvar misliti."

Galpin si je zabeležil to izjavo tako naglo, kakor jo je oni pripovedoval. Nato je vprašal:

Kako je bil gospod Boiskoran oblečen?"

"Na sebi je imel hlače svetle

barve, temnorjav jopič in širokokrajen panama slamnik."

Grof in grofica sta se začudena spogledala; prav tako presenečeni pa so bili tudi župan in njegovi prijatelji. Posebno ena okoliščina jih je zelo presenetila: dejstvo, da je Ribot videl, kako si je gospod Boiskoran zatlačil hlače za golenice svojih škornjev.

"Zdaj lahko greste," je rekel Galpin mlademu možu. Naj sedaj vstopi naslednja priča."

Prihodnja priča je bil neki star mož, ki je bil na slabem glasu in ki je prebival v neki stari koči, dve milj od Valpinsona. Klicali so ga za očeta Gaudrija. Toda ta je bil baš nasprotje tega, kar je bil mladi Ribot. Kolikor je kazal oni mnogo samozavesti, toliko bolj nesiguren in zmeden je bil ta. Ko je povedal svoje ime, je rekel:

"Bilo je morda enajst ponoči, ko sem korakal skozi rošepo-

mirski gozd, po eni onih stranskih stez —"

"Ste kradli drva, kaj ne?" je rekel državni pravdnik strogo.

"Moj Bog, kakšna misel!" je vzkliknil stari mož ter dvignil roke proti nebu. "Kako le morete kaj takega misliti! Jaz da bi kradel drva! Ne, moj dragi gospod. Hotel sem le mirno zaspati v gozdu, da bi lahko naslednjega jutra zarana vstal in nabral gob za prodajo v Saupaterra. Nu, ko sem tako stopal po stezi, sem mahoma zaslišal za seboj korake. Naravno, da sem se prestrašil."

"Zato, ker ste hodili po krivih potih!"

"O, ne, moj dragi gospod: prestrašil sem se zato, ker je bilo ponoči, razumete? Nu, hitro sem se skril za drevesno debljo, in skoro prav v istem trenutku sem ugledal gospoda Boiskorana, ki je prišel mimo. Kljub

temi sem ga natančno spoznal, zakaj zdelo se je, da je zelo jezen; govoril je na glas sam s sabo, klet in mahal z rokami, na kar je osmuknil prgišče perja z bližnje veje."

"Ali je imel puško?"

"Da, moj dragi gospod; saj baš zaradi puške sem se tako prestrašil. Najprvo sem namreč mislil, da je gozdni čuvaj."

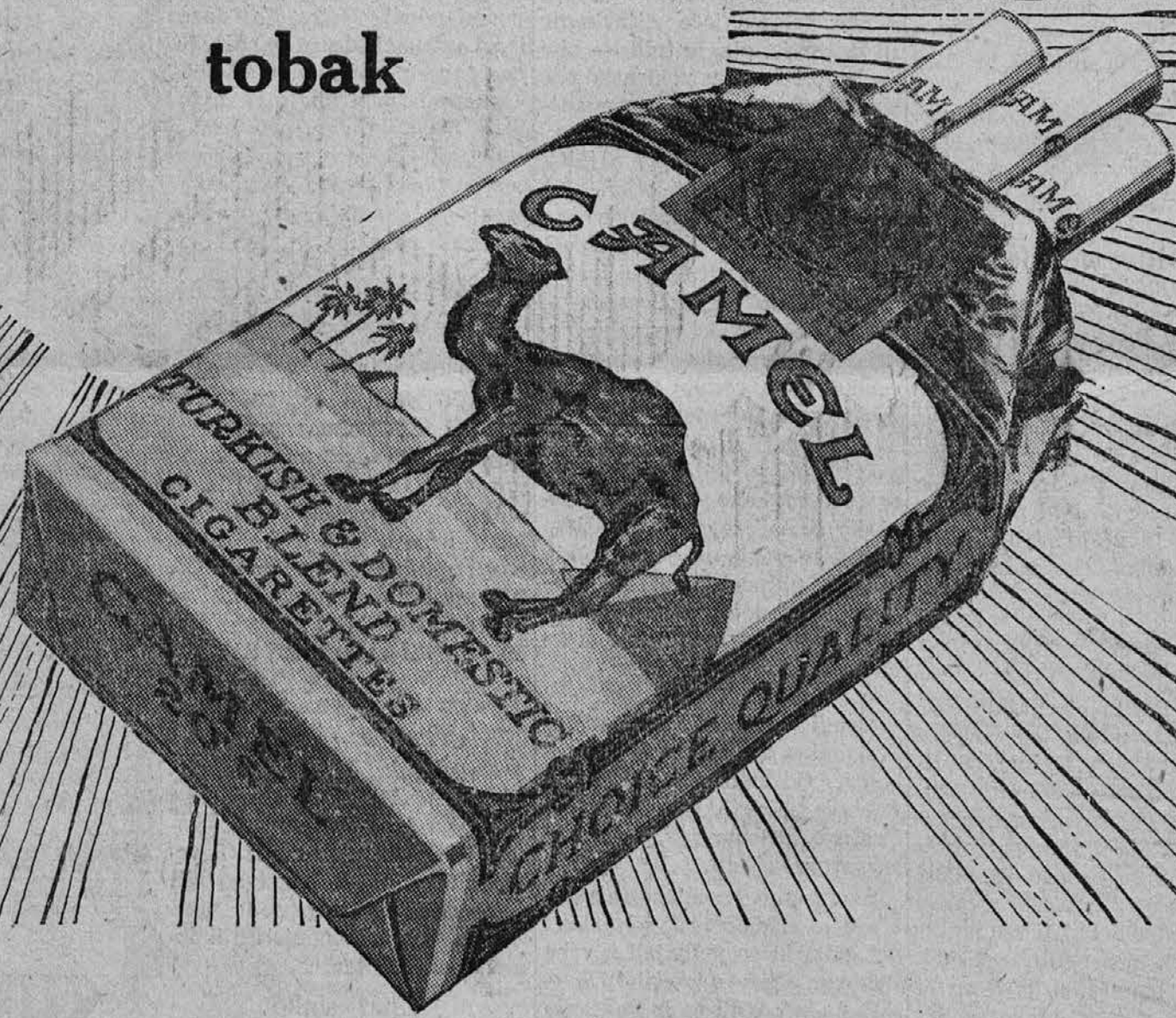
Tretja in zadnja priča je bila neka dobra stara ženica, mati Korta, katere mala kmetija je ležala na oni strani rošepomirskega gozda. Ko je bila ta vprašana, naj pove, kar ve, je nekoliko oklevala, nato pa rekla:

"Ne vem mnogo, toda kar vem, bom povedala. Ker smo pričakovali, da bomo imeli čez nekaj dni ddnarje in ker sem mislila napeči kruha, sem šla s svojim oslom v mlin v Sauvaterre po moko."

(Dalje sledi)

SOLNCE

vliva duh v ta tobak

DAVNO PREJ predno so izbrani listi zatega turškega in žametno rajavi domačega tobaka izbrani za Camel Cigarette, je lastna narodna alkimija napravila čudež v njih, katerega ne more nadomestiti noben človeški napor.

Vsaka mala celica v listu je prežeta — napolnjena z dobroto snažne, čiste solnčne sile!

Naša delez pri izdelavi Camels je skrbeti, da se ves duh, miloba, rahlost, aroma — z eno besedo vsa naravna dobrota tega solnčno — zrelega tobaka je ohranjena in razvita — potem pa spravljen z gladko, prijetno harmonijo slavne Camel mešanice ter jo izdelajo v cigarete po najbolj modernih metodah, ki so znane industriji.

Naravno dobro lahko okusite v vsakem okusnem pihlaju Camel cigarete.

CAMELS

za resničen užitek kaje

Pridružite se našima
Dvema Velikima
Izletoma v LJUBLJANO

na slavnem ekspresnem
parniku

"PARIS"

23. maja in 30. junija
1930

Last francoske črte
NAJKRAJŠA IN NAJBOLJ
PRAVNA POT ZA SLOVENCE

Parnik "PARIS" je dobro znan vsem Slovincem ter jamči potnikom vso udobnost in zadovoljstvo. Moderne privatne kabine za vse potnike. Slavna francoska kuhinja in pijača.

Za nadaljne podrobnosti glede teh izletov vprašajte pri

French Line

26 Public Square

Cleveland, O.

ali pri sledečih zastopnikih
SAKSER STATE BANK, 82 Cortlandt Street, New York
MIDTOWN BANK OF N. Y. (Prej: Zakrajšek & Češar), 630 Ninth Avenue, New York
JOHN MIHELICH AGENCY, 6419 St. Clair Avenue, Cleveland, O.
MIHALJEVIČ BROS. CO., 6201 St. Clair Avenue, Cleveland, O.
JOSEPH SVETE, 1728 East 28th Street, Lorain, O.

ZAJAMČITE SI PROSTORE SEDAJ!